

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3Csr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216895516
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8216895516.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu V. W., I.. X.X.XXXX, Z. Z. XX, zast. advokátom Mgr. Matúš Macko, Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok sp.zn. SRSAspA 06550/15 zo dňa 10.3.2016 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž so sídlom Rusovská 15, 851 01 Bratislava rozhodcom W.. L. W..

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 331,50 eur na účet Okresného súdu Bardejov, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.6.2016 sa žalobca domáhal, aby súd zrušil Rozhodcovský rozsudok, sp. zn. SRSAspA 06550/15 zo dňa 10.3.2016, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre Arbitráž so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971 a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 26.2.2014 uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, kde veriteľom je žalovaný, v zastúpení mandátára na základe mandátnej zmluvy Miroslava Nováka, miesto podnikania Bardejov, zapísaný v registri NBS - 132623 a dlžníkom je on - V. W., G. Z. XXX XX Z. XX. Zástupca žalovaného (mandatár) ešte uviedol do zmluvy ako adresu jeho prechodného pobytu túto adresu - F.. M. XXXX/XX, 085 01 Bardejov, ktorá je sídlom spoločnosti s ručením obmedzeným MJ TOP ŠPORT, s.r.o., IČO: 36 734 454, v ktorej je jediným spoločníkom. Nevie, prečo tak urobil, pretože túto adresu nevyužíva na prechodný pobyt a úver nebral na podnikanie, ale ako fyzická osoba, a to bezúčelový spotrebiteľský úver. Na základe tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.2.2014 mu bol zo strany žalovaného poskytnutý úver vo výške 4.500,- eur, ktorý sa zaviazal vrátiť spolu s dohodnutým úrokom vo výške 39,15 % ročne, čo predstavuje sumu 293,63 eur a poplatkom predstavujúcim administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 1.056,37 eur. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom vyššie uvedených položiek (293,63 eur + 1.056,37 eur) a predstavujú sumu 1.350,00 eur. Celkovo sa zaviazal vrátiť sumu 5.850,00 eur. Doba trvania spotrebiteľského úveru je dva mesiace, konečná splatnosť úveru je 1.5.2014. V zmluve

je uvedené, že splátky budú vykonávané na účet veriteľa alebo v hotovosti. V zmluve nie je uvedené číslo účtu. Je uvedený len variabilný symbol, ktorý je totožný s číslom zmluvy. Splátky boli vykonávané v hotovosti do rúk zástupcu - veriteľa. Súčasťou tejto zmluvy sú tieto dokumenty: Rozhodcovská zmluva, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Informácia o RPMN a priemerná RPMN pre príslušný spotrebiteľský úver, Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru. Medzi ním ako dlžníkom a žalovaným bola uzatvorená Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXX zo dňa 26.2.2014, v ktorej v Čl. I ods. 1) je uvedený ako rozhodcovský súd „Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761. Ako meno dlžníka je uvedené jeho meno ako fyzickej osoby. Zároveň ako obchodné meno je uvedená spoločnosť MJ TOP ŠPORT, s.r.o. so sídlom F. M. XXXX/XX, 085 01 Bardejov, IČO: 36 734 454, v ktorej je jediným spoločníkom. Nevie, prečo zástupca žalovaného uvádzal sídlo spoločnosti MJ TOP ŠPORT, s.r.o. do Rozhodcovskej zmluvy, keď úver nebral na podnikanie, ale ako fyzická osoba - spotrebiteľ ako úver bezúčelový. Jediné vysvetlenie je podľa jeho názoru také, že sa snažil o to, aby sa na právne vzťahy medzi ním ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom vzťahoval Obchodný zákonník a nie Občiansky zákonník a nepožíval tak právnu ochranu ako spotrebiteľ. Takéto konanie považuje za nekalé konanie a za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Dňa 25.4.2016 mu bol doručený Rozhodcovský rozsudok, sp. zn. SRSAspA 06550/15 z 10.3.2016, v ktorom Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre Arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971 rozhodol, že ako žalovaný je povinný žalobcovi uhradiť nasledovné: nesplatenú istinu vo výške 4.300,- eur, úrok 39,10 % ročne zo sumy 4.500,-eur od 27.2.2014 do 19.12.2015 vo výške 1.727,96 eur, zo sumy 4.300,-eur od 20.2.2015 do zaplatenia, nesplatený poplatok vo výške 1.056,37 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.500,-eur od 2.5.2014 do 19.2.2015 vo výške 181,25 eur a zo sumy 4.300,-eur od 20.2.2015 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 33,-eur, poplatok za upomienku vo výške 10,-eur a trovy rozhodcovského konania v celkovej výške 1.028,27 eur. Ďalej mu rozhodcovským rozsudkom bola uložená povinnosť, že hore uvedené nároky je povinný žalobcovi zaplatiť spoločne v mesačných splátkach vo výške 400 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Poukázal na § 3 ods. 1, § 3 ods. 3 písm. a) až e), § 45 ods. 1 písm. d) a j), § 45 ods. 1, 2 zák. č. 335/2014 Z.z., § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z.. Z priloženého rozhodcovského rozsudku vyplýva, že v predmetnej veci rozhodoval Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre Arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15,851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971. V zmysle uzavretej rozhodcovskej zmluvy mal založenú právomoc rozhodovať „Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761. Tento rozhodcovský súd ale nie je totožný s rozhodcovským súdom, ktorý konal a rozhodoval v predmetnom konaní. Predmetná Rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne ustanovenie, na základe ktorého by Žalovaný mohol viesť predmetné konanie pred iným, ako Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., teda ani pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre Arbitráž nie. Z uvedeného vyplýva, že Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre Arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971, ktorý v danej veci rozhodoval, nemá v predmetnom konaní právomoc. Okrem vyššie uvedených skutočností je úrok 39,15 % ročne považovaný podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za priečiaci sa dobrým mravom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho je potrebné ustanovenie o úroku považovať za neplatné. Takisto je v rozpore s dobrými mravmi poplatok predstavujúci náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 1.350,- Eur. Z týchto dôvodov je potrebné Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 800503463 zo dňa 26.2.2014 považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Za bezúročnú a bez poplatkov je potrebné považovať túto zmluvu aj preto, lebo neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Tým, že v predmetnom konaní konal rozhodcovský súd, ktorý nemal v predmetnom konaní právomoc, došlo k porušeniu § 3 ods. 1 zákona č. 355/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, nakoľko spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. V danom prípade však rozhodoval súd, ktorý v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve na rozhodovanie

určený nebol. Tým bol naplnený dôvod na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. d). Takisto bol naplnený dôvod na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. j), nakoľko v predmetnom konaní vydaný rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré kvôli úroku 39,15 % ročne a neodôvodnenému poplatku za spracovanie spotrebiteľského úveru vo výške 1.350,-eur odporuje dobrým mravom. Žalobu podáva v zákonnej lehote.

2. Žalovaný sa k veci vyjadril písomne dňa 23.8.2016. Poukázal na ust. § 46 a § 45 zák. č. 335/2014 Z.z.. Uviedol, že v zmysle rozhodcovskej zmluvy článku II - predmet zmluvy v bode 1 sa uvádza: sa žalobca so žalovaným dohodli riešiť všetky spory vzniknuté z predmetných zmlúv úvere buď pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) alebo pred príslušným všeobecným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde. Z toho jasne vyplýva, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu, a žalovaný sa má možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd. Námietku voči právomoci súdu je možné podať aj v čase keď žalovanému je doručená výzva na žalobnú odpoveď. V predmetnom prípade, žalobná odpoveď doručená nebola. Obdobnou otázkou sa zaoberal aj Okresný súd Rimavská Sobota, ktorý Rozsudkom sp. zn 14C/214/2014 zo dňa 24.09.2015 zamietol žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Svoje tvrdenia odôvodnil nasledovne „Súd poukazuje na to, že účastníci konania uzavreli popri úverovej zmluve aj rozhodcovskú zmluvu, a to na samostatnej listine, ktorej obsahom je len úprava podmienok riešenia sporov z úverovej zmluvy s možnosťou ich riešenia tak na rozhodcovskom súde ako aj na všeobecnom súde s právom výberu na strane žalujúcej zmluvnej strany.“ Navyše poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/107/2015 zo dňa 28.02.2016; zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu obdobne ako v tomto prípade s poukazom na nasledovné ohľadom rozhodcovskej zmluvy: „V tejto zmluve sa účastníci dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, ako aj spory z dohody o vyplnení zmenky bude riešiť Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a s. a v rozhodcovskom konaní bude rozhodovať jeden rozhodca. Ustanovenie rozhodcu samotným rozhodcovským súdom umožňuje § 8 ods. 2 písm. c) zák. č.244/2002 Z.z., preto týmto postupom nedošlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania a nebolo ani porušené ust. §17 zákon o rozhodcovskom konaní.“ V zmysle čl. II ods. 3 rozhodcovskej zmluvy mal žalobca ako zmluvná strana právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, a to v lehote 10 dní od uzatvorenia tejto zmluvy. Od rozhodcovskej zmluvy žalobca však neodstúpil. Uzatvorená rozhodcovská zmluva je platná a účinná, nakoľko spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom a uzatvorením rozhodcovskej zmluvy žalobca zároveň vyhlásil, že je spôsobilý na právne úkony, že s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy súhlasí, že bol pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch jej uzatvorenia, že túto rozhodcovskú zmluvu uzatvára na základe svojej slobodnej a vážnej vôle, s jej obsahom sa žalobca riadne oboznámil, jej ustanoveniam porozumel a na znak súhlasu ju vlastnoručne podpísal. Uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 800503463 nebolo podmienené uzavretím rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Následne preto, v prípade, že žiadateľ o úver uzavrie rozhodcovskú zmluvu, pri vzniku sporu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere má každá strana možnosť voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním (nakoľko sa jedná o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku). V prípade, ak by žalobca rozhodcovskú zmluvu neuzavrel, spor zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere by sa riešil súdnou cestou. Je naviac logické, že pokiaľ by zo strany žalobcu došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, t.j. k jeho protiprávnemu konaniu, bude to práve veriteľ, ktorý bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán, a to buď na základe voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním, alebo priamo na súd alebo priamo na rozhodcovský orgán. Žalovaný bol v dôsledku neplnenia povinností, ktoré vyplývali žalobcovi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nútený podať návrh na začatie rozhodcovského konania. Ďalej uvádza, že žalovanému boli zaslané dva listy zo spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., a to „Výzva žalovanému na označenie stáleho rozhodcovského súdu, resp. odmietnutie rozhodcovského konania“ a „Oznámenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu žalobcom“. Na základe uvedených listov mal žalobca možnosť odmietnuť rozhodcovské konanie a spor sa mohol eventuálne riešiť na všeobecnom súde. Žalovaný podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na začatie rozhodcovského konania po vykonaní úkonov uvedených v ustanovení § 73 ods. 8 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Dňa 26.02.2014 uzatvoril veriteľ (žalovaný) s dlžníkom (žalobca) zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou bol poskytnutý úver vo výške 4.500,- eur a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so

spotrebiteľským úverom vo výške 1.350,-eur. Celkové náklady tak ako je to uvedené priamo v zmluve na jej prednej strane sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 293,63 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úveru spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 1.056,37 eur. Na základe vyššie uvedeného je možné predpokladať, že hneď v deň poskytnutia úveru, t. j. 26.2.2014 žalobca vedel aká bude cena za poskytnutie úveru a aj napriek tomu sa zaviazal úver o celkové náklady s ním spojené vrátiť. Žalobca mal možnosť sa v lehote 14 dní rozhodnúť, či cena za poskytnutie úveru bude pre mne únosná a či ju považuje za primeranú a mal možnosť od zmluvy o spotrebiteľskom úvere odstúpiť o čom bol patrične v rámci VOP informovaný a aj napriek tomu tak neurobil. Údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je (možné nájsť priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, kde sú jasne uvedené dva základné dátumy, a to dátum podpisu zmluvy 26.2.2014, teda od kedy zmluva nadobúda svoje účinky a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru 01.05.2014, t. j. deň kedy má byť najneskôr celý úver aj s celkovými nákladmi splatený a zmluva by bola zanikla v dôsledku jej uhradenia. Logicky z termínu splatnosti možno dedukovať aj dobu trvania samotnej zmluvy. Údaj o výške, počte a termíne splátok je uvedený priamo v zmluve o úvere. Nakoľko je uvedené nasledovné „Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 5.850,00 eur, ak nie je dohodnuté inak do 1.5.2014 na účet veriteľa Špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 1.5.2014. “ Z toho možno jasne vydedukovať, že splateniu úveru bolo dohodnuté priamo v zmluve o úvere, a to splátkou vo výške 5.850,-eur, v počte 1 s termínom splatnosti 1.5.2014. Zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014. Znamená to, že pokiaľ bola spotrebiteľovi poskytnutá pôžička alebo úver na základe zmluvy uzavretej do 31.5.2014, obmedzenie výšky odplaty sa tu nebude aplikovať. Regulácia odplaty sa riadi § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutia peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Podotýka, že finančný trh tvoria tak bankové aj nebankové subjekty. Odkazom na obdobné prípady sa má dbať na zhodnotenie rizika veriteľa poskytnúť peňažné prostriedky osobe, ktorej neboli poskytnuté bankou, a preto porovnanie % výšky nákladov spojenej s úverom považujeme za bezpredmetné. Ročná percentuálna miera nákladov je stanovená v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 800503463 vo výške 382,68 %. K uvedenému uvádza, že RPMN je v zmluve o úvere uvedená správne a vypočítaná v zmysle platných právnych predpisov. Výška RPMN je taktiež v dokumente Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, s ktorým bol klient oboznámený pred poskytnutím úveru, čo potvrdil aj svojím vlastnoručným podpisom a je rovnaká ako v samotnej zmluve o úvere č. 800503463. Spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. poskytla klientovi pred podpísaním zmluvy a následne pri podpísaní zmluvy pravdivé, riadne a úplné informácie. Žalobca pred podpísaním úveru bol plne informovaný o výške úroky i administratívneho poplatku vynaloženého za úver, ktorý predstavuje spolu odplatu, premietnutú do RPMN, teda celkových nákladov, ktoré „preplatiť“ klient na daný úver. Nakoľko s uvedenou odplatom súhlasil, podpísal zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V súvislosti s odplatom je veriteľovi zakázané iba v súvislosti s § 9 ods. 10 „požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok.“ žalobu navrhol zamietnuť a žiadal priznať náhradu trov konania.

3. Na uvedené podanie žalovaného reagoval žalobca a opätovne poukázal na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, rozhodcovskej zmluvy, začatie rozhodcovského konania dňa 11.12.2015, doručenie rozhodcovského rozsudku dňa 25.4.2016, doručenie žaloby na súd, ktorým sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu nedostatku právomoci rozhodcovského súdu s poukazom na ust. zák. č. 335/2014 Z.z. (§ 3, § 45 cit. zák.). Uviedol, že tvrdenie o tom, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu nie je pravdivé, pretože samotná rozhodcovská zmluva síce umožňuje dlžníkovi obrátiť sa v spore s veriteľom na všeobecný súd, avšak toto právo je len formálne, pretože je obmedzené iba do doby, kým nepodá veriteľ návrh na prejednanie sporu na rozhodcovský súd. V

prípade, ak si veriteľ vynúti od spotrebiteľa prijatie rozhodcovskej zmluvy (uzatvorená spolu so zmluvou o úvere v ten istý deň) nadobudne tak voči spotrebiteľovi neprimeranú výhodu v tom, že sám môže určiť, kto s konečnou platnosťou ich spor rozhodne. Rozhodcovský súd bol pritom paušálnym spôsobom zakotvený v Rozhodcovskej zmluve ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy. Zmluva o úvere a Rozhodcovská zmluva boli už vopred pripravené veriteľom pre veľký počet dlžníkov, a preto ako dlžník ani nemohol ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Vzhľadom na dátum uzatvorenia a čísla oboch týchto formulárových zmlúv je zrejmé, že ihneď po uzatvorení Zmluvy o úvere bezprostredne nasledovalo aj uzatvorenie Rozhodcovskej zmluvy, v ktorej musel súhlasiť s riešením prípadného sporu v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva bola veriteľom navrhnutá vopred, a teda ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej podstatu ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Takto formulovanú zmluvu nemožno považovať za individuálne dojednanú. V čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy medzi nimi ako účastníkmi neexistoval z uzavretej zmluvy spor. Takýmto spôsobom sa ako dlžník, pokiaľ chcel získať úver, musel vopred vzdať svojich práv, uplatniť svoje nároky alebo brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného, že rozhodcovská zmluva je platná a účinná, nakoľko spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom a uzatvorením rozhodcovskej zmluvy žalobca zároveň vyhlásil, že je spôsobilý na právne úkony, že s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy súhlasí, že bol pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch jej uzatvorenia, že túto rozhodcovskú zmluvu uzatvára na základe svojej slobodnej a vlastnej vôle, s jej obsahom sa žalobca riadne oboznámil, jej ustanoveniam porozumel a na znak súhlasu ju vlastnoručne podpísal. Uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere 6. 800503463 nebolo podmienené uzavretím rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Rozhodnutia, na ktoré sa odvoláva sú neexistujúce. Na druhej strane existuje veľké množstvo súdnych rozhodnutí, v ktorých sa konštatuje, že rozhodcovská zmluva a rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. V zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné zmluvné podmienky sú absolútne neplatné. V týchto súdnych rozhodnutiach sa v podstate konštatuje, že uzatvorenie Rozhodcovskej zmluvy, ako podmienky uzatvorenia Zmluvy o úvere, ktorú žalovaný používa v prípadoch rovnakého druhu a neurčitého počtu, pre neurčitý okruh spotrebiteľov, je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 O Z neplatná. Rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, tým že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Taktiež ani doložka umožňujúca dodávateľovi výber rozhodcovského konania nenapĺňa záujem na ochrane spotrebiteľa. Takto formulovaná zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto je v zmysle §53 ods. 5 OZ neplatná. Rozhodcovská doložka v Rozhodcovskej zmluve je neprijateľná, pretože núti spotrebiteľa sa podrobiť výlučne rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodcovské súdy absolútne opomenuli aplikovať príslušné kogentné vnútroštátne a európske normy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Rozhodcovské súdy veľmi starostlivo posudzujú postavenie a podnikateľské riziko oprávneného, avšak ochrane spotrebiteľa ako v zmluvnom vzťahu slabšej strany náležitú pozornosť nevenujú. Rozhodcovská zmluva spolu so zmluvou o úvere má charakter štandardnej formulárovej zmluvy, ktorú oprávnený používa s vopred neurčítym počtom spotrebiteľov v zmluvných vzťahoch. Keďže bola rozhodcovská zmluva navrhnutá vopred, teda ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej podstatu spotrebiteľ nemohol ovplyvniť, nemožno považovať takúto rozhodcovskú zmluvu za individuálne dojednanú. V čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy ešte medzi účastníkmi neexistoval z uzavretej zmluvy žiadny spor. Takýmto spôsobom sa pred vznikom akéhokoľvek sporu s oprávneným bez primeraného dôvodu povinný vopred vzdáva svojich práv uplatniť svoje nároky alebo brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Je síce pravdou, že niekedy rozhodcovská zmluva dáva dlžníkovi právo obrátiť sa v spore s veriteľom aj na všeobecný súd, avšak toto právo je len formálne, pretože je obmedzené iba do doby, kým nepodá veriteľ návrh na prejednanie sporu na rozhodcovský súd. Rozhodcovskú zmluvu uzavretú medzi dodávateľom a spotrebiteľom, na podklade ktorej veriteľ - dodávateľ iniciuje voči spotrebiteľovi

rozhodcovské konanie a ktorá nebola dojednaná individuálne po vzniku sporu medzi účastníkmi zmluvy, súdy považujú za neprijateľnú (nekalú) podmienku v spotrebiteľskej zmluve a z toho dôvodu za absolútne neplatnú, pretože poskytuje veriteľovi neprimeranú a nedôvodnú výhodu voči dlžníkovi spočívajúcu v tom, že môže vopred určiť súkromnoprávny subjekt, ktorý bude rozhodovať prípadný spor so spotrebiteľom a vylúčiť tak ochranu práv spotrebiteľa všeobecným súdom. Takáto rozhodcovská zmluva je neplatná, a teda bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť v budúcnosti exekučným titulom. Naviac poukázal na rozdielnosť jeho podpisu na Zmluve o úvere, kde sú dva podpisy pod sebou, na formulári „Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere“ a na formulári „Informácia o RPMN a priemerná RPMN na príslušný spotrebiteľský úver,“ s podpisom na rozhodcovskej zmluve, ktorý je odlišný. Podpis na rozhodcovskej zmluve nie je jeho, nikdy ju nepodpísal a je absolútne neplatná, a teda aj vydaný rozsudok. Má podozrenie z nekalej praktiky žalovaného. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení odvoláva na nejaké dva listy zo spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ktoré mu boli doručené. Nevie nič o týchto listoch, a pokiaľ žalovaný trvá na tomto svojom tvrdení, musí ho preukázať. Ďalej žalovaný poukazuje na článok II ods. 3 Rozhodcovskej zmluvy, v zmysle ktorého mal možnosť od nej odstúpiť do 10 dní v lehote 10 dní od jej uzatvorenia bez uvedenia dôvodu. Pokiaľ niečo vlastnoručne nepodpísal, neurobil daný právny úkon slobodne, vážne, zrozumiteľne a bez nátlaku, nemôže od takéhoto právneho úkonu odstúpiť. Je presvedčený, že úver s RPMN vo výške 382,68 % a úrokom 39,15 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, bez ohľadu na to, či záväzkový vzťah vznikol pred, alebo po 1.6.2014 (predmetný úver poskytnutý vo výške 4.500,- eur mal byť splatený v lehote dvoch mesiacov jednou splátkou vo výške 5.850,- eur). Právny úkon, ktorý bol urobený v rozpore s dobrými mravmi je absolútne neplatný. Žalovaný sa vôbec nevyjadril k podstate veci a teda, že vo veci rozhodol rozhodcovský súd, ktorý nemal právomoc na rozhodovanie podľa rozhodcovskej zmluvy. Predmetná Rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne ustanovenie, na základe ktorého by žalovaný mohol viesť predmetné konanie pred iným, ako Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., teda ani pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre Arbitráž nie. Z uvedeného vyplýva, že Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre Arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971, ktorý v danej veci rozhodoval, nemá v predmetnom konaní právomoc. Absencia právomoci konajúceho súdu predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania, na ktorú súd musí prihliadať v ktorejkoľvek fáze konania a takéto konanie by mal zastaviť. Trvá preto na podanej žalobe.

4. Na pojednávanie vo veci konané 4.3.2020 sa dostavil právny zástupca žalobcu, ktorý ospravedlnil jeho neúčast' zo zdravotných dôvodov, o odročenie pojednávania nežiadal. Nedostavili sa žalovaný, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. Súd preto v zmysle § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti; prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením vyjadrení strán sporu a v spise pripojených listinných dôkazov (tak ako boli oboznamované na pojednávaní - návrhom s prílohami a ďalšími predloženými listinnými dôkazmi a všetkými vyjadreniami strán sporu s príl., rozhodcovským spisom) a zistil tento skutkový stav veci:

6. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu udával, že v celom rozsahu trvá na podanej žalobe, navrhuje jej vyhovieť a priznať náhradu trov konania. Poukazuje najmä na podanie zo dňa 23.2.2020. Rozhodcovský súd priznal žalovanému v rozhodcovskom konaní plnenia, na ktoré nemal nárok a teda plnenia z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Aj to svedčí o dôvodnosti podanej žaloby.

7. Podaním zo dňa 20.12.2018 žalovaný uviedol, že žalobca v postavení Dlžníka uzatvoril so Žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX dňa 26.02.2014 na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 4.500,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 1.350,- eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 5.850,- eur v lehote do 1.5.2014. Toho istého dňa požiadal žalobca o plnení v splátkach v dôsledku čoho uzatvoril žalobca so žalovaným dohodu o plnení v splátkach, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnutý úver vrátiť v 2. pravidelných mesačných splátkach vo výške 2.425,- eur vždy k 1. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 1.4.2014. Žalobca uzatvoril so žalovaným na samostatnom liste papiera

rozhodcovskú zmluvu. Žalobca nehradil splátky riadne a včas v dôsledku čoho žalovaný uplatnil svoje nároky pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom: Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, Slovenská republika, identifikačné číslo: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddiele: Sro, vo vložke číslo: 3530/B, ktorý rozhodol rozsudkom sp. zn. SRSAspA 06550/15 zo dňa 10.3.2016, že žalobca je povinný uhradiť sumu vo výške 4.300,- eur s prísl.. Pri uzatváraní Zmluvy sa súčasne zmluvné strany dohodli, že pre prípad ak by došlo k sporu vyplývajúceho zo Zmluvy, uzatvoria nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu. Rozhodcovská zmluva je uzavretá platne, v zmysle ustanovenia § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Oprávnený má za to, že Povinný v čase uzavretia Zmluvy nemal k jej obsahu žiadne výhrady. S rozhodcovskou zmluvou sa riadne oboznámil, jej ustanoveniam porozumel a túto skutočnosť na znak súhlasu potvrdil vlastnoručným podpisom. Povinný zároveň vyhlásil, že bol pred uzavretím Zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch jej uzavretia, k čomu pripojil svoj vlastnoručný podpis. V zmysle Rozhodcovskej zmluvy sa Oprávnený s Povinným dohodli riešiť všetky spory vzniknuté z predmetných zmlúv úvere buď pred Rozhodcovským súdom alebo pred príslušným všeobecným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde. Je zrejme, že Oprávnený s Povinným uzatvorili nevýhradnú Rozhodcovskú zmluvu. Z toho dôvodu neprichádza do úvahy ani aplikácia ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka podľa ktorého sa „za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považuje najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní“. Je nepochybné, že Rozhodcovská zmluva dohodnutá medzi Povinným a Oprávneným je tzv. NEVÝHRADNOU rozhodcovskou doložkou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu Rozhodcovská zmluva nevyžaduje od žalobcu, aby spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Podľa odbornej literatúry rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je pre spotrebiteľa nevýhradná (t.j. dáva mu možnosť vždy sa pred podaním žaloby proti dodávateľovi rozhodnúť, či ju podá na všeobecnom alebo rozhodcovskom súde) nebude dotknutá ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka (Magál, M. - Kubina, P.: Rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách. Justičná revue, 2008, č. 4, s. 616 a nasl.). Žalobca má teda kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo. Oprávnený zdôrazňuje, že takýto právny názor vyslovil v Uznesení zo dňa 30.05.2011, sp. zn. 14NcC/10/2011, aj Krajský súd v Bratislave. Prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Možnosť mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplýva jednoznačne z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. r) pôvodného Zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov), ako aj aktuálne účinného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. v) Zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (zákon č. 129/2010 Z.z. v znení zákona č. 394/2011 Z.z.), ktoré jednoznačne umožňujú mimosúdne riešenie sporov zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Rovnaký záver vyplýva aj zo znenia aktuálne účinnej smernice č. 2005/48/ES o spotrebiteľskom úvere (čl. 24 ods. 1), ktorá zaväzuje členské štáty zabezpečiť primeraný a účinný postup na urovanie spotrebiteľských sporov, ktoré sa dotýkajú zmluvy o úvere. Tento záver je uvedený o.i. aj v odbornej literatúre: Raban, P.: Autorizovaní rozhodcovia alebo adjudikátori? Je efektívne zabezpečená spravodlivosť v spotrebiteľských vzťahoch? Bulletin advokacie, 2010, č. 6, s. 18. Oprávnený poukazuje na rozhodnutie NS SR, z ktorého vyplýva, že: „Právomoc súdov v obchodnej veci môže vylúčiť dohoda účastníkov obsiahnutá v rozhodcovskej zmluve alebo v rozhodcovskej doložke, že sa spor má prejednať v rozhodcovskom konaní. V rozhodcovskej zmluve alebo rozhodcovskej doložke musí byť výslovne uvedený záväzok jej účastníkov, že sa podrobia rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská zmluva alebo rozhodcovská doložka zakladá aj záväzok, že sa účastníci podrobia rozhodnutiu, ktoré z rozhodcovského konania vzíde. Obsahom vzťahu založeného rozhodcovskou zmluvou alebo doložkou sa uzavretím zmluvy stáva aj záväzok podrobiť sa rozhodcovskému rozhodnutiu bez toho, aby musel byť výslovne v zmluve uvedený.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.6.2004 pod sp. zn. Obdo V 73/2003). Modelový zákon Komisie OSN pre medzinárodné obchodné právo o medzinárodnej komerčnej arbitráži z roku 1985 (ďalej len „Modelový zákon UNCITRAL“) slúžil ako vzorový zákon pre implementáciu arbitrážnych pravidiel do legislatív členských štátov OSN. Ako je zrejme z dôvodovej správy k Zákonu o rozhodcovskom konaní, aj Zákon o rozhodcovskom konaní sa z Modelového zákona UNCITRAL do značnej miery odvíja. Paralelu k ust. § 4 Zákona o rozhodcovskom konaní možno nájsť v čl. 7 Modelového zákona UNCITRAL, ktorý stanovuje podmienky pre zachovanie písomnej formy. Čl. 7 Modelového zákona UNCITRAL sa však na rozdiel od Zákona o rozhodcovskom konaní expressis verbis zaoberá aj inkorporovaním rozhodcovskej

doložky do prílohy k zmluve, keď v bode 6 uvádza: „Odkaz v zmluve na akýkoľvek dokument obsahujúci rozhodcovskú doložku zakladá rozhodcovskú zmluvu v písomnej forme, za predpokladu, že tento odkaz zároveň vyhlasuje takúto doložku za súčasť zmluvy.“ Modelový zákon UNCITRAL, ktorý je akýmsi spoločným prameňom arbitrážnej legislatívy medzinárodného spoločenstva štátov, teda jednoznačne pripúšťa zakotvenie rozhodcovskej doložky v prílohe zmluvy. Keby exekučný súd zastavil exekučné konanie znamenalo by to znemožnenie využitia rozhodcovského konania pre Oprávneného. Pritom je zrejmé, že z ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v žiadnom prípade

nevyplýva úmysel zákonodarcu zakázať rozhodcovské konanie úplne, ale ho iba obmedziť. V končenom dôsledku proti rozhodcovskému rozsudku je možné podať žalobu na súd v lehote troch mesiacov od jeho doručenia. Aj v exekučnom konaní, kde titulom pre exekúciu je rozhodcovský rozsudok je možné účinne sa proti nemu brániť, čo však Povinný neurobil. Prípustnosť rozhodcovského konania, a to aj v spotrebiteľských sporoch vyplýva jednoznačne aj z odporúčania komisie č. 98/257/ES o zásadách použiteľných na orgány zodpovedné za mimosúdne riešenie spotrebiteľských sporov. Oprávnený ďalej poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 Cob 43/2010 zo dňa 31.05.2011, kde bola vyjadrená legitimita a legalita rozhodcovského rozsudku na základe rozhodcovskej doložky. Rozsudkom Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo/2675/2007 zo dňa 30.10.2009 bola potvrdená prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch. Rozsudkom Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23 Cdo 1201/2009 bolo popri pripustení rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore uvedené, že rozhodcovská doložka bola písaná dobre čitateľným písmom a spotrebiteľ dobre vedel, že text ktorý podpisuje obsahuje rozhodcovskú doložku ako aj to, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno ponímať ako obranu proti ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Rozhodcovská zmluva nesplývala s ostatnými zmluvnými dojednaniami a aj technicky tvorila samostatnú listinu. Listina je zreteľne označená za rozhodcovskú zmluvu, preto aj priemerne pozornému čitateľovi by muselo byť jasné, že má pred sebou listinu odlišnú od zmluvy o úvere. Povinný po oboznámení sa so znením rozhodcovskej zmluvy mohol a nemusel túto potvrdiť svojim podpisom, teda mal reálnu možnosť odmietnuť rozhodcovskú zmluvu, ktorá mu bola predložená. Odmietnutie uzavrieť rozhodcovskú zmluvu by nemalo vplyv na obsah zmluvného vzťahu vzniknutého zo súbežne uzavretej zmluvy o úvere. Pokiaľ povinný podpísal úverovú zmluvu a zároveň podpísal aj rozhodcovskú zmluvu, nie je dôvod pochybovať o jeho vôli pristúpiť aj na túto osobitnú zmluvnú podmienku. V tomto smere teda ide o individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy súdnej kontrole nepodliehajú zmluvné dojednania, ktoré sú individuálne dohodnuté. Z tohto dôvodu uzavretú rozhodcovskú zmluvu nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by bola neplatná s ohľadom na znenie ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Oprávnený je presvedčený, že Rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Žalovaný napokon popiera tvrdenia Žalobcu, že Zmluva a Rozhodcovská zmluva nebola podpísaná Žalovaným. Zmluva a rozhodcovská zmluva bola podpísaná mandatórom Žalovaného. Žalovaný považuje tvrdenia Žalobcu za účelové a bezpredmetné. Žalobca sa týmito tvrdeniami snaží vyhnúť plneniu zo Zmluvy nakoľko doposiaľ neuhradil ani len istinu poskytnutého úveru a dlhodob ignoruje výzvy a upomienky Žalovaného na úhradu dlhu. Navrhuje súdu, aby žalobu zamietol.

8. Na uvedené podanie reagoval žalobca podaním zo dňa 28.3.2019 a uviedol, že popiera tvrdenia žalovaného. Má za to, že úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, čo žalovaný vo svojom vyjadrení nepopiera. Trvá na tom, že rozhodcovská zmluva v danom prípade nebola platne uzavretá, nakoľko nebola individuálne dojednaná. Má za to, že nemožno za individuálne dojednanú zmluvnú podmienku považovať rozhodcovskú zmluvu, ktorá je na predtlačenom formulári. Žalovaný ho nepoučil o priebehu rozhodcovského konania, o postupe rozhodcovského súdu a o nákladoch spojených s rozhodcovským konaním. Predmetná rozhodcovská zmluva navodzuje dojem, že v danom prípade bola uzavretá nevýhradná rozhodcovská zmluva, keďže pripúšťa aj možnosť riešenia sporov na všeobecnom súde. Táto možnosť však existuje len do okamihu, kedy jedna zo strán si uplatní žalobu na rozhodcovskom súde. Tento okamih potom znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť možnosť rozhodovania sporu všeobecným súdom. Na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy ako spotrebiteľ nemal na výber a bol nútený podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu, čím došlo k značnej nerovnováhe vo vzťahu dodávateľ-spotrebiteľ a preto ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku tak, ako ju kvalifikuje ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) OZ. Preto aj s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 OZ je rozhodcovská zmluva neplatná. V danej veci začalo exekučné konanie. Poukazuje v tejto súvislosti aj na uznesenie Okresného súdu Bardejov sp.zn 7Er/436/2017-58 zo dňa 27.11.2017, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. L. N., PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je

predmetný rozhodcovský rozsudok sp.zn. SRSAspA 06550/15 zo dňa 10.3.2016. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozhodcovská zmluva, ktorú predkladal oprávnený povinnému, bola uzatvorená vo formulárovej podobe. Zmluva teda nebola individuálne dojednaná a jej obsah povinný nemohol ovplyvniť. Dopĺňali sa v nej len údaje o povinnom, ako meno a priezvisko, bydlisko a rodné číslo. Veriteľ mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy predložiť spor medzi zmluvnými stranami na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý sám určil, a vylúčiť tak všeobecný súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú zmluvu je preto potrebné považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto za neplatnú. Z dôvodu absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy nemôže byť na podklade takejto zmluvy vydaný ani rozhodcovský rozsudok, ktorý by bol spôsobilým exekučným titulom. Rozhodcovské konanie by mohlo byť akceptované, ak by dodávateľ so spotrebiteľom osobitne vyjednal takýto spôsob rozhodovania po vzniku sporu a nie už v čase uzavretia samotnej úverovej zmluvy. Ak spotrebiteľ chce, aby mu veriteľ poskytol úver, je nepriamo nútený akceptovať aj veriteľom akceptovanú rozhodcovskú zmluvu bez toho, aby si v tom čase bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré uzavretie takejto dohody môže priniesť. Súd svoj názor o neprijateľnej rozhodcovskej zmluve opiera aj o Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn 6Cdo/1/2012 z 21.3.2012, v ktorom tento súd konštatuje, že rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá, alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Má za to, že dôvody, ktoré viedli súd k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sú totožné s dôvodmi na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

9. Podaním zo dňa 23.2.2020 žalobca uviedol, že rozhodcovský rozsudok napáda žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. e/, g/, i/, j/ a l/ zák. č. 335/2014 Z.z. (ďalej len ZoSRK), teda je tu dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, v konaní nebol správne zistený skutkový stav, stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom a rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“) bol zákonodarcom prijatý pre potrebu samostatnej právnej úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania, ktorá vyplynula z nelichotivého stavu a skutočnosti, že za posledné obdobie expandoval výskyt negatívnych skúseností s činnosťou rozhodcovských súdov v spotrebiteľských sporoch. Tak je to uvedené v dôvodovej správe k ZoSRK. Rozhodcovský súd rezignoval na svoje povinnosti, ktoré mu z novej právnej úpravy vyplývajú. Ochránil ekonomické záujmy dodávateľa a ignoroval špecifické postavenie mňa ako spotrebiteľa, teda nepomerne slabšej strany oproti veriteľovi. Poukázal na ust. § 28 ods. 6 cit. zák..O existencii a dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy nebol poučený a nebolo jeho vôľou delegovať právomoc na súkromný subjekt a riešiť prípadné spory medzi zmluvnými stranami pred rozhodcom. Nikto mu nevysvetlil aké pre neho môže mať dôsledky uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy a čo to môže v praxi znamenať. Z toho vyvodzuje záver, že rozhodcovská zmluva nie je individuálne dojednaná zmluvná podmienka. O správnosti ním uvádzaných tvrdení svedčí skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je vopred pripravený formulár, ktorý vypracoval veriteľ bez toho, aby mal akýmkoľvek spôsobom možnosť ovplyvniť jeho znenie. Poukazuje na § 53 ods. 2 OZ, podľa ktorého za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Formuláciou o dobrovoľnosti uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy žalovaný evidentne úmyselne obchádza dikciu § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, a to z dôvodu, že nejde o individuálne dohodnutú zmluvu, pretože jeho participácia na tvorbe obsahu tejto listiny bola nulová. Pojem rozhodcovské konanie je pre väčšinu ľudí neznámy a ani on nemal vedomosť čo to pre neho môže znamenať. Formulárová rozhodcovská zmluva je nesporným dôkazom, že jej obsah ovplyvniť nemohol. Z toho vyplýva, že rozhodcovská zmluva vo forme predtlačeneho formulára, ktorého obsah on ako spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, nemôže byť individuálne dojednaná. Je evidentné, že uzavretím rozhodcovskej zmluvy došlo k narušeniu rovnováhy medzi právami zmluvných strán. Dôkazom o tom je aj samotný rozhodcovský rozsudok, ktorým ho rozhodcovský súd zaviazal na plnenia ako napr. administratívny poplatok, zmluvná pokuta alebo

poplatku za upomienku. Rozhodcovský súd mu v tomto smere neposkytol ochranu spotrebiteľských práv. Iniciatíva na uzatvorenie tejto zmluvy jednoznačne nevznikla na jeho strane. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 800503463, z 26.02.2014, obsahuje zmluvnú podmienku, ktorá bola súdmi už opakovane určená za neprijateľnú. V bode 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedený administratívny poplatok vo výške 1.056,37 eur za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Žalovaný mu neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok. Ako súčasť formulára zmluvy nebol individuálne dojednaný a svojou výškou, na jednej strane a absenciou, zodpovedajúceho protiplnenia, na strane druhej, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie ide. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa, spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľom vopred známe, ani len svojím obsahom. Výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše, nie je ničím odôvodnené, prečo poplatok závisí od výšky poskytnutého úveru. Nie je jasné, z akých dôvodov žiada žalovaný vyšší poplatok od spotrebiteľa, ktorému požičiava vyššiu sumu, ako od spotrebiteľa, ktorému požičiava menej. Ako súvisí výška požičanej sumy s výškou administratívneho poplatku, ak sa bude vychádzať z významu pojmu administratíva, podľa slovníka slovenského jazyka, ako správa, riadenie, vybavovanie vecí podniku a pod? Čo sa týka predmetného poplatku, poukazuje na rozsudok OS Prešov sp. zn. 11C/42/2012, z 13.9.2013, ktorým súd rozhodol o tom, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve, o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu s administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom KS Prešov sp. zn. 5Co/219/2013, z 21.8.2014. V jeho prípade sa jedná o obdobnú zmluvnú podmienku. Poukazuje na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 14Co/321/2012, z 10.09.2013, z ktorého vyberá: „Ustanovením §53a OZ sa do právneho poriadku zavádza i keď nepriamo precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, v ktorých dodávateľ použil tú istú, alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z ustanovenia § 53a OZ vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd v akomkoľvek súdnom konaní označil za neprijateľnú, alebo neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného rozhodnutia.“ Pojem neprijateľná podmienka, vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, vzniknutých na základy zmluvy, ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť súd preveruje z úradnej moci (rozsudok SD EÚ C-240/98 až C-244/98). Neprijateľná podmienka upravená v spotrebiteľskej zmluve je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ). Obdobná zmluvná podmienka už bola ako neprijateľná posúdená aj v ďalších konaniach, vedených na Krajskom súde Prešov, a to pod sp. zn. 1Co/2/2015, rozsudkom z 11.3.2015; pod sp. zn. 4Co/52/2015, rozsudkom z 21.10.2015; pod sp. zn. 17Co/50/2015, rozsudkom zo 6.8.2015. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ZoSÚ). Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ). Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa 3 § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). V zmluve o úvere je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 39,15 %. V tejto súvislosti poukazuje na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do 1 roka, v februári 2014, vo výške 6,99 % p.a. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v zmluve o úvere je 5,6 - násobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31. júla 2009). Vzhľadom na uvedené považuje ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 800503463 z 26.2.2014, vo výške 39,15 % za absolútne neplatnú. Je pre neho nepochopiteľné, ako mohol rozhodcovský súd dospieť k záveru, že úrok vo výške 39,15 %

je primeraný. Taktiež dáva súdu do pozornosti podľa jeho názoru neprimeranú výšku RPMN 382,68 %. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje neprijateľnú podmienku a predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaný nemá nárok na plnenie, ktoré mu bolo priznané rozhodcovským súdom. Vzhľadom na uvedené navrhuje žalobe vyhovieť a priznať právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluvu uzavrel žalobca ako spotrebiteľ so žalovaným ako veriteľom dňa 26.2.2014 / č. XXXXXXXXXX /. Žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver v hotovosti vo výške 4.500,- eur a žalobca ako spotrebiteľ sa zaviazal vrátiť túto sumu plus celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 1.350,- eur, ktorá pozostáva z úroku vo výške 39,15 % ročne, čo je suma 293,63 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 1.056,37 eur, spolu 5.850,- eur v lehote do 1.5.2014, ak nie je dohodnuté inak. V zmluve je uvedené, že konečná splatnosť úveru a doba trvania zmluvy nastane dňa 1.5.2014, RPMN vo výške 382,68 %, priemerná hodnota RPMN 23,60 %. Účel - označený iný účel. Dlužník vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy, VPPÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdil prevzatie zmluvy vrátane VP a prevzatí peňažných prostriedkov a účastníci vyhlásili, že zmluvu si prečítali, uzavreli ju slobodne, vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, čo potvrdili podpismi v zmluve. Veriteľ konal prostredníctvom mandátára Miroslava Nováka, s označeným miestom podnikania Bardejov, teda prostredníctvom finančného agenta Miroslava Nováka zapísaného v registri finančných agentov a finančných poradcov vedenom NBS pod reg. č. 132623. K zmluve pripojené aj štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere (čl. 19) ako príloha k zmluve (uvedené údaje o priemernej hodnote RPMN, náklady - úrok, poplatky, výpočet RPMN , ako v zmluve). Z pripojených všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru súd zistil, že podľa bodu 7 sa zmluvné strany dohodli na zaplatení zmluvnej pokuty vo výške 33,- eur za porušenie svojich zmluvných povinností (rovnako upomienky 10 eur). V čl. 10 zakotvené dojednanie o možnosti riešiť spory mediáciou Mediačným centrom, zriadeným a vedeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s..

11. Z rozhodcovskej zmluvy uzavretej dňa 26.2.2014 súd zistil, že žalobca ako dlžník sa dohodla so žalovaným, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.2.2014 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie ako aj spory, ktoré vzniknú zo zmlúv súvisiacich s uvedenou úverovou zmluvou alebo zo zmluvných vzťahov zabezpečujúcich uvedenú úverovú zmluvu, ako sú napr. ručiteľské vyhlásenie, dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, dohoda o zmluvnej odmene, záložná zmluva na hnutelné a nehnuteľné veci, dohoda o vyplnení zmeniek, dohoda o uznaní dlhu, zmluva o zabezpečovacom postúpení pohľadávky, a spory, ktoré vzniknú z uplatnenia práv z týchto, ktoré budú riešené podľa čl. II, ods. 1 písm. a) pred Stálym rozhodcovským súdom (pred rozhodcom podľa vnútorných predpisov súdu s možnosťou podať žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, pričom ho preskúma iný rozhodca) a podľa písm. b) pred príslušným súdom SR, ak žalujúca strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (OSP). Právo voľby príslušného Stáleho rozhodcovského súdu podľa článku I, bod 1, tejto zmluvy má žalujúca zmluvná strana. V prípade podania žaloby na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacia podmienka tejto rozhodcovskej zmluvy, pričom toto ustanovenie neplatí, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je založená právomoc rozhodcovského súdu. Rozhodca je ustanovený podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu. V čl. III poučenia o rozhodcovskom konaní (všeobecné aj o možnosti podať žalobu na súd o zrušenie rozhodcovského rozsudku). Podľa článku II, ods. 3, zmluvné strany sa dohodli, že v lehote 10 dní od uzavretia tejto zmluvy môže ktorákoľvek zo strán od nej zmluvy odstúpiť. Zmluvu je možné meniť alebo zrušiť výlučne písomnou dohodou zmluvných strán formou dodatku k zmluve. Zmluvné strany vyhlásili, že sú spôsobilé na právne úkony, zmluvu uzatvárajú na základe ich slobodnej a vážnej vôle, s jej obsahom sa riadne oboznámili, jej ustanoveniam rozumejú a na znak súhlasu ju vlastnoručne podpisujú. Dlužník vyhlasuje, že s uzavretím tejto zmluvy súhlasí, bol poučený o dôsledkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva podpísaná v ten istý deň ako zmluva o úvere, text vopred predtlačný, bez možnosti individuálne dojednávať ich obsah, resp. ho meniť a pod.. Uvedené platí aj pre zmluvu o úvere.

12. Žalovaný si titulom zaplatenia úveru zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.2.2014 uplatnil dňa 11.12.2015 na Stálom rozhodcovskom súde, zriadený pri Asociácii pre arbitráž sumu 4.300,- eur spolu s prísl. a náhradou trov rozhodcovského konania. Stály rozhodcovský súd vydal dňa 10.3.2016

rozhodcovský rozsudok č. SRSASpA 06550115, ktorým zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 4.300,- eur, úrok v sume 1.727,96 eur, úrok z omeškania v sume 181,25 eur, poplatok v sume 1.056,37 eur, úrok vo výške 39,15 % ročne zo sumy 4.300,- eur od 20.2.2015 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.300,- eur od 20.2.2015 do zaplataenia, zmluvnú pokutu 33 eur, poplatok za upomienku 10 eur, trovy rozhodcovského konania v sume 1.028,27 eur, pričom je povinný to zaplatiť v mesačných splátkach 400 eur splatných k poslednému dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplataenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Rozhodcovský súd uzavrel, že ochrana spotrebiteľa nesmie byť absolútna, zmluvný vzťah posúdil ako absolútny obchod za aplikácie zák. č. 129/2010 Z.z. a Občianskeho zákonníka ako zmluvy spotrebiteľskej. Úhrada žalobcu bola v sume 200 eur dňa 19.2.2015. Žalobe vyhovel, keďže ju považoval za dôvodnú v celom rozsahu. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 25.4.2016 a žalobca podal na súd žalobu, ktorým sa domáha jeho zrušenia dňa 14.6.2016.

13. Z výpisu z Obchodného registra vyplýva, že žalovaný okrem iného má v predmete podnikania aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

14. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9).
Odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

15. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Podľa § 46 ods. 1 citovaného zákona žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

17. Podľa § 73 ods. 3 cit. zák. rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

18. Podľa § 3 zák. č. 244/2002 Z.z. (Obsah rozhodcovskej zmluvy) rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyľúčia.

19. Podľa § 4 cit. zák. (Forma rozhodcovskej zmluvy) rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení,⁴ ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

20. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca svoju žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podal v lehote podľa § 46 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z.. Napriek tomu súd uvádza, že rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 25.4.2016 a ak žalobca svoju žalobu, ktorou navrhuje jeho zrušenie, súdu doručil 14.6.2016, súd konštatuje, že žaloba bola podaná v lehote podľa § 46 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z..

21. Podľa § 52 OZ (v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1 - 6, ods. 10 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

23. Podľa § 53a ods. 1,2 OZ ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

24. Podľa § 54 ods. 1,2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 1 ods. 1, 2, 8 zák. č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

26. Podľa § 2 cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,5a)
- b)veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu,6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,
- d)zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

27. Podľa § 9 ods. 1, 2, 6 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b)obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c)adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d)meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e)identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f)dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g)celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h)opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i)úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

28. Podľa § 11 ods. ods. 1 cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. Podľa § 24 ods. 1 cit. zák. na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

30. Z priemerných úrokových mier z úverov uverejnených na stránke NBS za rok 2014 v kategórii domácnosť vyplýva, že ich hodnota bola na úrovni 6,99 % v mesiaci 02/2014 (teda v čase uzavretia

zmluvy o úvere) pri fixácii sadzby do 1 roka (súdu známe z úradnej činnosti podľa údajov zverejnených na stránke NBS).

31. Súd vyhodnotil predloženú uzavretú Zmluvu s poukazom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď žalovaný ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalobca) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Podľa § 52 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladzovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahoval špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 129/2010 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Taktiež vzhľadom k tomu, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 4.500,- eur, vzťahuje sa na predmetné zmluvy o úvere aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Na podporu tejto argumentácie súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015. Z tohto dôvodu nemôže byť napr. platne dojednanou ani dohoda podľa § 261 ods. 1 Obch. zák. ani § 269 ods. 1 Obch. zák..

32. Je nepochybné, že žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ / súdu známe z úradnej činnosti / a žalobca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto

faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

33. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd dospel, že vzťah, ktorý mal medzi stranami sporu vzniknúť (zo zmluvy), je vzťahom občianskoprávnym - spotrebiteľským, a je potrebné ho posudzovať aj z pohľadu kritérií obsiahnutých v § 52 a nasl. OZ v spojení so zákonom na ochranu spotrebiteľa. Uvedené vyplýva aj zo znenia a zmyslu Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

34. Čo sa týka uzavretej zmluvy túto podľa obsahu súd právne posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na posúdenie ktorej aplikoval oi. ust. zákona o spotrebiteľských úveroch. Avšak súd v tomto prípade poukazuje na nedostatky zmluvy o úvere a to najmä, že v zmluve absentuje uvedenie údajov vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch a to najmä v ust. § 9 ods. 2 písm. písm. c) - adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, v ust. § 9 ods. 2 písm. b) - chýbajúce úplne označenie finančného agenta (v zmluve totiž nie je uvedené celé jeho miesto podnikania /chýba ulica a popisné číslo/ ani identifikačné číslo). Rovnako má súd za neprijateľnú výšku úrokovej sadzby v zmluve uvedenej vo výške 39,15 % ročne, čo predstavuje takmer šesťnásobok oproti zverejneným sadzbám NBS v čase uzatvorenia zmluvy, čo je podľa názoru súdu v rozpore s ust. § 53 ods. 6 OZ a teda je neplatným dojednaním pre rozpor so zákonom aj dobrými mravmi podľa § 39 OZ, teda možno konštatovať jeho neplatné dojednanie a neuvedenie podľa písm. i) cit. ust. § 9 ods. 2. Rovnako súd nemôže akceptovať výšku RPNM 382,68 %, ktorá je dojednaná v rozpore s dobrými mravmi a preto je namieste konštatovať, že ani táto nie je určená a uvedená v zmysle písm. j) cit. zák. a ust. § 9 ods. 2. Čo sa týka zmluvnej podmienky týkajúcej sa administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 1.056,37 eur, súd dodáva, že táto podmienka nemôže byť platne dojednanou a to už len tým, že je nejasná a neurčitá. Nevyplyva z nej za čo má spotrebiteľ zaplatiť takýto poplatok, za aké administratívne úkony by ho mal platiť. Navyiac ak má byť poplatkom za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy, tak sa jedná o poplatok, ktorým žalobcovi nebolo poskytnuté žiadne protiplnenie, resp. služba a tento úkon slúži výlučne záujmom veriteľa. Takýto poplatok bol už aj opakovane súdmi vyslovený za neprijateľný. Uvedené dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 OZ. Pričom súd poukazuje na povinnosť veriteľa ust. § 53a ods. 1 OZ. Aj s poukazom na uvedené, súd nemôže akceptovať výšku RPNM, ktorá je dojednaná v rozpore s dobrými mravmi a jej výpočet závisel od výšky neprijateľného poplatku a preto je namieste konštatovať, že ani táto nie je určená a uvedená v zmysle písm. j) cit. zák. ust. § 9 ods. 2. Zároveň súd dodáva, že VPPÚ obsahujú ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky (zmluvné pokuty, upomienky, dojednania o poplatkoch atď., ktoré boli súdmi opakovane vyhlásené za neprijateľné v zmysle § 53 ods. 4 písm. k/ OZ v spojení s ust. § 53 ods.

5 OZ). Dôsledkom neuvedenia podstatných náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. je, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

35. Je nutné konštatovať, že rozhodcovský súd sa uvedeným vôbec nezaoberal, neskúmal, či zmluva o úvere spĺňa náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. zák. č. 129/2010 Z.z. a či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky (uvedené vyššie len príkladom) s poukazom na vyššie cit. právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

36. Zároveň súd podrobil súdnemu prieskumu aj predloženú rozhodcovskú zmluvu. Žalovaný si uplatnil svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzavretých rozhodcovských zmlúv, pričom postupoval v súlade s článkom II. bod 1, písm. a/ rozhodcovských zmlúv, podľa ktorého výber rozhodcovského súdu, ktorý bude spor prejednávať a rozhodovať, je právom žalujúcej zmluvnej strany. Súd v danom prípade videl nerovnováhu právneho postavenia strán v tom, že voľba rozhodcovského súdu a rozhodcu bola uskutočnená jednostranne. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá ako samostatný právny úkon (nebola súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere), ktorej znenie zostavil veriteľ - žalovaný, vo vopred pripravenej formulárovej zmluve a veriteľ - žalovaný fakticky určil subjekt, ktorý bude rozhodcovskom konaní rozhodovať, bez možnosti meniť, resp. dopĺňať jej obsah spotrebiteľom. Zo znenia rozhodcovskej zmluvy je zrejme, že subjekt, ktorý bude mať v konečnom dôsledku právo voľiť medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, bude takmer vo všetkých prípadoch žalovaný - veriteľ (v sporoch o zaplatenie). Táto skutočnosť je zrejma z porovnania miery práv a povinností zmluvných strán, keď miera práv veriteľa je dominantná oproti právam spotrebiteľa vzhľadom na minimálny rozsah dôvodov na podanie žaloby spotrebiteľom. Voľba výberu rozhodcovského súdu v tomto prípade pochádza od jednej a to silnejšej strany. Uvedené v konečnom dôsledku znamená, že v prípade, ak žalobu podáva veriteľ, spotrebiteľovi ako dlžníkovi neostáva nič iné, len sa podrobiť konaniu na tom súde, na ktorom veriteľ žalobu podal, teda rozhodcovskému konaniu. Preto spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu, ide tu o nekalú povahu dojednania o možnosti riešenia sporov. Z vykonaného dokazovania je tiež preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola podpísaná v ten istý deň ako rozhodcovská zmluva a ako tvrdí žalobca nič mu nebolo bližšie vysvetlené. Uvedené nesvedčí individuálne dojednanej rozhodcovskej zmluve. Rovnako je súdu známe, že žalovaným úvery sú poskytované až po podpísaní všetkých predložených listín, vrátane rozhodcovskej zmluvy (príp. zmienek; súdu známe u úradnej činnosti) a teda, že „dobrovoľnosť“ jej podpísania je len zdáním a že ju spotrebiteľia musia podpísať. V tomto súd poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.2.2017, sp. zn. 5CoSr/1/2017 v zmysle, ktorého : „ O doložku, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa tejto rozhodcovskej zmluvy má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale ak by sa podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská doložka, ktorá zakladá legitimitu pre exekučný titul v rozhodcovskom konaní, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podá žalobu na rozhodcovskom súde. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka nie je o možnosti výberu medzi všeobecným a súkromným súdom, ale o tom, či doložka nenúti spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži. Práve tým, že podľa rozhodcovskej zmluvy alternatíva riešenia sporov spočíva vždy na tej zmluvnej strane, ktorá podá žalobný návrh, je znemožnený spotrebiteľovi výber medzi všeobecným a súkromným súdom, naopak núti ho podrobiť sa arbitráži vždy, pokiaľ žalobný návrh podá veriteľ.“ Obdobný právny názor vyslovil vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Banskej Bystrici zo dňa 23.8.2016, sp. zn. 14Co/495/2015.

37. Súd poukazuje aj na spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.09.2010, podľa ktorého: „Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzavretej po 31.12.2007 alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Súdu nič nebráni postupovať obdobne aj za stavu, že zmluva bola uzavretá pred 1. januárom 2008.“ Podstatou a hlavnou črtou formulárových spotrebiteľských zmlúv, či všeobecných obchodných

podmienok je, že pri uzatváraní zmluvného vzťahu sa nemenia, sú všeobecné a záujemca o službu tieto podmienky prijme alebo ich odmietne a zmluva nevznikne. Predovšetkým v tom spočíva faktická nerovnosť zmluvných strán. Je zrejmé, že spotrebiteľ je tak čo do vyjednávacej pozície, ako aj čo do informovanosti v nevýhodnom postavení oproti dodávateľovi (Mostaza Claro bod 25-28, uznesenie POHOTOVOSŤ C-76/10 bod 37, a iné). Súd v plnom rozsahu poukazuje na aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.3.2019, č.k. 3CoE/70/2018 - 88.

38. Súd preto dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva, ktoré mala založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie, znemožnili voľbu žalobcu ako spotrebiteľa dosiahnuť rozhodnutie sporu všeobecným súdom. Dojednanie rozhodcovskej zmluvy v predloženej znení (najmä článku II, bod 1, písm. a/) je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, dojednanou v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasl. OZ (§ 53 ods. 1 až 5 OZ - značná, hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán), zák. na ochranu spotrebiteľa a s ustanoveniami Smernice Rady 93/13/EHS, preto nemôže byť platným právnym úkonom. Rozhodcovský súd teda rozhodoval na základnej neplatnej rozhodcovskej zmluvy. Neplatná rozhodcovská zmluva teda nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu a osoba rozhodcu teda nebola oprávnená na vydanie rozhodcovského rozsudku.

39. Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku s poukazom na ust. § 45 ods. 1 písm. e), i), j), l) zák. č. 335/2014 Z.z.. Okrem udávanej neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovský súd konal v rozpore s ust. právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, čo malo vplyv na výsledok sporu tak, ako súd udáva v bodoch č. 31 - 35 odôvodnenia. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol oi. rozhodcovským rozsudkom zaviazaný na plnenie, ktoré je nedovolené a v rozpore s cit. právnymi predpismi.

40. Preto súd žalobe žalobcu o zrušenie rozhodcovského rozsudku vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Z týchto dôvodov súd neprihliadal na námietky a argumentáciu žalovaného v spore, keďže je navyše v rozpore s cit. ust. zák. na ochranu spotrebiteľa. Súd tiež dodáva, že nie je jeho povinnosťou reagovať na každý argument strany sporu - konania. Povinnosťou súdu je však vysporiadať sa s relevantnými argumentmi, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ sa jedná o ďalšie námietky strán súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 03. júla 2003: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“. Preto sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zameril na skutočnosti podstatné pre rozhodnutie súdu.

41. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 v spojení s § 262 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu, pričom o ich výške rozhodne samostatným rozhodnutím.

42. Podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona o súdnych poplatkoch je žalobca ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu oslobodený odplatenia súdnych poplatkov. Súd návrhu žalobcu vyhovel v celom rozsahu, preto v zmysle § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok žalovanému vo výške 331,50 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolaie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.